

Zbirka medijskih objav

JAVNI SKLAD RS ZA KULTURNE DEJAVNOSTI, za obdobje 4. 1. 2016

Število objav: 1	LOAC: 0
Radio: 1	Maraton v Španskih boricih: 0
Spremljane teme:	Mednarodna ... pedagogike: 0
Javni sklad ... dejavnosti: 0	Mednarodno ... Maribor: 0
Adamičeva pomlad: 0	Mentor, ... mentorje: 0
Balada o strugarju: 0	Mentorjev feferon 2013: 0
Bojan ... tirnice: 0	Mladinska ... Piran: 0
Borderliner: 0	Musica creativa: 0
Dan kulturnih ... kulture: 0	Opus 1: 0
Delavnica, polna nereda: 0	Pa ta viža ni preč: 0
Državno srečanje ... pelji: 0	Parafraze: 0
Festival MareziJazz: 0	Pevci nam ... godejo: 0
Festival mlade ... Urška: 0	Pika miga: 0
Festival neodvisnega filma: 0	Potujoča muzika: 0
Filmski ... laboratorij: 0	Prevajalnica JSKD: 0
Kiparska delavnica Les: 0	Priznanja JSKD: 1
Klovnbuf: 0	Rado Simoniti - ... besede: 0
Kult3000: 0	Rastoča knjiga: 0
KULT3000 Monošter: 0	Ringaraja: 0
Kulturna šola: 0	Sklepno ... avtoric: 0
Kulturni vodiči: 0	Slovenski zborovski arhiv: 0
Likovna delavnica ... Paki: 0	Srečanje ... ustvarjalcev: 0
Linhartovo srečanje: 1	Svetovni dan ... petja: 0
Ljubiteljska ... kriza: 0	Tabor ... Stični: 0
	Teden ljubiteljske kulture: 0
	Tekmovanje ... Savi: 0
	Tekst v podobi: 0
	Vizije, ... skupin: 0
	Živa, festival ... mladih: 0
	Žive besede - festival: 0
	Zmes za ples, ... plesu: 0

Seznam objav v zbirki:

Radio	Naslov	Pogovor z Nejcem Jezernikom		
Zaporedna št. 1	Medij; Doseg	Radio Celje; 23.000	10:15	Trajanje: 42 min
	Rubrika, Datum	Znanci pred mikrofonom; 3. 1. 2016		
Stran v zbirki: 7	Avtor	Lea Komerički		
	Teme	Linhartovo srečanje , Priznanja JSKD		
Povzetek	RA CELJE, 3.1.2016, ZNANCI PRED MIKROFONOM, 10:15 15 minut čez deseto sledi oddaja Znanci pred mikrofonom in naš prvi gost v oddaji v letu 2016 je mlad in izjemno nadarjen celjski igralec Nejc Jezernik, član igralskega ansambla gledališča Zarja Celje, na katerega so se v lanskem letu nagrade			

Pogovor z Nejcem Jezernikom

RA CELJE, 3.1.2016, **ZNANCI PRED MIKROFONOM**, 10:15

15 minut čez deseto sledi oddaja Znanci pred mikrofonom in naš prvi gost v oddaji v letu 2016 je mlad in izjemno nadarjen celjski igravec Nejc Jezernik, član igralskega ansambla gledališča Zarja Celje, na katerega so se v lanskem letu nagrade dobesedno lepile. Najprej je prejel Matička za najboljšo igralsko stvaritev, na mednarodnem Festivalu ljubiteljskih gledališč v Srbiji je prav tako prejel priznanje za najboljšo moško vlogo. Za nameček pa mu je strokovna komisija podelila še laskavo Severjevo nagrado za igralske dosežke v slovenskem ljubiteljskem gledališču. Poleg tega pa se je konec leta predstavil še na velikem platnu v svojem filmskem prvencu. Z Nejcem Jezernikom se je pogovarjala Lea Komerički.

LEA KOMERIČKI: Drage poslušalke, cenjeni poslušalci, lepo pozdravljeni v oddaji Znanci pred mikrofonom. Tokrat smo v studio radia Celje povabili mladega in izjemno nadarjenega igralca, ki se je v vsega dve leti, odkar stopa po tej igralski poti, izkazal tako na odrskih deskah kot pred kamero. Najprej ga je letos zadela nagrada Matiček za najboljšo igralsko stvaritev v okviru letošnjih Linhartovih srečanj, nato še plaketa za najboljšo moško vlogo na mednarodnem festivalu Repasaž fest v srbskem Uvu. No, nedavno tega pa še nagrada Sklada Staneta Severja za igralske dosežke v slovenskem ljubiteljskem gledališču. Vse nagrade si je prislužil z izjemno uprizoritvijo Michaela v drami Blazinec, ki prav tako žanje uspehe doma in v tujini. Z nami danes Nejc Jezernik. Nejc, lepo pozdravljen.

NEJC JEZERNIK: Zdravo, zdravo.

KOMERIČKI: Glede na to, da se poznavata, da sva v zadnjem času že sodelovala in pa, da kar precejkrat se ustavim v kavarni, kjer skuhaš odlično kavo, predlagam, da se kar tikava. Bo lažje.

JEZERNIK: Ja, ja. Se strinjam.

KOMERIČKI: V uvodu sem že naštel nekaj mejnikov, dosežkov leta 2015 in glede na toliko nagrad, glede na toliko pozitivnih kritik je leto verjetno težko označiti drugače kot odlično.

JEZERNIK: Ja, ja se strinjam. Res, še zdaj sem presenečen, no, ker nekako še nisem dojel vsega tega in po eni strani se mi zdi to pozitivno, ker se fokusiram na novo leto, na nove izzive, na nove cilje, sem pa tudi, sem pa zelo hvaležen in vesel, no, da so neke potrditve v tej igralski smeri, za katero sem se odločil.

KOMERIČKI: Če začneva tokrat na koncu, Severjeva nagrada. Zdaj veliko igralcev si jo želi videti v svojih vitrinah. Ti jo imaš še ne tri leta pravzaprav na tej poti, ne. Kako gledaš na vse te nagrade? So mogoče to breme ali dejansko tisto: »Evo, prav sem se odločil, ko sem se odločil za to pot.«

JEZERNIK: Ja, v bistvu breme nikakor niso, ampak, je, je, tako kot sem že rekel, izjemna potrditev, da sem se odločil za pravo pot, pravo smer in tudi na nek način se zdaj v tej vlogi tudi skoraj, ne vem, ne vem kako bi rekel, mogoče mi bo zdaj malo lažje iti gor, ker vem, da prav delam, grem v pravo smer. Ne bo več tistega dvoma, če, a sem v redu ustvaril lik, a bi lahko še kaj. Mislim, saj vedno je še kaj za popraviti, ne, sem neke vrste perfekcionista, kar se same sebe tiče in, ja, je definitivno, ni nobeno breme. To je zelo lepa potrditev.

KOMERIČKI: Komisija je v obrazložitvi nagrade zapisala: »Že pri kreaciji vloge v sodobni burki Milana Jesiha Triko je pokazal široke igralske sposobnosti, tako v smislu gradnje gledališkega lika in sposobnosti njegove kompozicije v kontekst predstave. Še bolj pa je svojo kreativnost razvil v uprizoritvi sodobne drame Blazinec, kjer je oblikoval lik Michaela. Študija vloge se je lotil izjemno premišljeno, temeljito in postopoma, zavedajoč se, da hodi po tankem robu. Tako je nastal presenetljiv lik rahlo retardiranega posameznika, ki zaradi svoje posebnosti še toliko bolj intenzivno doživlja tesnosnosti in stiske današnje stvarnosti.« Kako bi komentiral to, ta zapis komisije? Se strinjaš z njim? Si se res na tak način lotil tega lika?

JEZERNIK: Ja, v bistvu najbolj mi je tukaj stopilo to, da sem po tankem ledu hodil. Kar je res, no, ko sem prvič scenarij prebral in ko mi je naš režiser Tomaž Maler razložil, kako on ta lik vidi, sem takoj dojel, že po samem besedilu tudi, no, da bom hodil po tankem ledu. V bistvu ta tanka črta bo med tem, ali bom preveč umsko zaostalega igral ali pa premalo, ker ima tudi ta, ta lik ima veliko teksta in par takih odgovorov ima, ki jih ne bi nekdo, ki je zelo zelo zaostal, si jih tako hitro skapiral, ne. In sem imel to, ta strah sem imel, da ali bom preveč normalen ali bom pa preveč v neko karikaturo šel in sem s tem strahom previdno gradil vlogo in nekako je potem, ja...

KOMERIČKI: ...koliko časa pa si se pripravljal? Kako oziroma na kakšen način si vadil doma, s prijatelji? Kdo ti je pomagal? Kdo ti je bil mogoče tista prva kritika, a je dobro, a je prav?

JEZERNIK: Zdi se mi, da največ kritike je naš režiser delal na samih vajah, kjer me je sproti popravljal, ampak motivacijo pa mislim... Najprej sem želel tudi malo preučevati posameznike, ki imajo te probleme. Ampak potem sem rekel, da ne, ker sem se bal, da bom mogoče posnemal koga. Nisem želel biti kopija nekoga, ki ima res probleme s tem. In sem potem šel v neko osnovo tega lika, in sicer kot otrok, ki sta ga starša začela mučiti. To pomeni, da se je nehal razvijati, ostal je v tej mentaliteti otroka in sem črpal iz te otroške nedolžnosti in da mu je edina stvar, ki jo ima na svetu, je njegov brat, njega ima rad, samo za njega ve. In sem šel iz te otroške nedolžnosti, sem potem gradil lik.

Država: Slovenija

Nedelja

Doseg: 23.000

Kazalo

Trajanje: 42:00

2 / 5

KOMERIČKI: In ga očitno zelo dobro tudi zgradil. Večkrat si tudi omenil, ne, da na vsaki ponovitvi, pri vsaki ponovitvi, pri vsakem nastopu se še malo dodela, ne.

JEZERNIK: Ja, se mi zdi, da cela ekipa tukaj raste z liki in po vsaki ponovitvi se mi zdi, da vsak nekaj novega odkrije in zato se mi zdi, da vsi nekako gradimo, ker Alen, soigralec, zraste v vlogi, jaz, mene zraven potegne in je nek lep začaran krog in rastemo in tudi se mi zdi, da vedno odkriješ nekaj novega in vedno potem malo probaš in vidiš: »O, glej. To pa res paše. To pa je res mogoče tako.« In probaš tako in malo eksperimentiraš. No, to je tudi del zabave, ne, da potem, ko že imaš nekaj zgrajeno, da lahko malo, seveda ne preveč, da ne bo šlo čisto ven izven lika, ampak...

KOMERIČKI: ...pa se še mogoče spomniš, kakšni so bili občutki pred premiero Blazinca in pa takoj po premieri?

JEZERNIK: Uf, ja, pred premiero sem res bil živčen, ker to je bila tudi moja, sicer Trikot je bila moja prva vloga, ta druga je bila pa že Michael, ta Blazinec, ta res sodobna težka drama z ogromno teksta in, ja, bil sem res živčen, ampak po premieri se mi je zdelo tako, kot da je... Adrenalin je popustil in samo še spat sem hotel iti.

KOMERIČKI: Nič proslavljanja?

JEZERNIK: Je bilo, ampak se mi zdi, da tudi zaradi narave predstave ni bilo tako, kot je recimo po kaki komediji. Vsi tam še smo dlje, mogoče kaj spijemo, se, vice govorimo, ne vem kaj vse. Po tej predstavi se mi zdi, da smo, vseh deset nas je sedelo tam pri miru, pa smo bili pa jedli pa bili v tišini, pa tu pa tam je kdo rekel, tako da se je kar na vseh poznalo, da je kar naporno.

KOMERIČKI: Naporna predstava.

JEZERNIK: Tako.

KOMERIČKI: Tudi precej težka. Naporna vsebina, ne. In verjetno tudi to potem duh celotnega, post predstavnega dela verjetno, ne.

JEZERNIK: Ja, tako. Pa tudi se mi zdi, da energija od občinstva pride druga, kot pa pri neki komediji in te že to malce utruji, ne.

KOMERIČKI: Ampak odziv je bil vedno fenomenalen.

JEZERNIK: Ja, ja, to pa res, ja.

KOMERIČKI: Ne, so tudi po predstavi pristopili. Zdaj verjetno sploh, ko je že toliko ponovitev za vami, pa še te nagrade, ne, zdaj vas že verjetno bolj obletavajo, če tako rečemo.

JEZERNIK: Ja, v bistvu se kar pozna, no. Tudi takoj po Postojni, ko smo vse te nagrade dobili, je, smo naredili eno predstavo in čeprav smo doma že velikokrat igrali, je bil fenomenalen obisk. Smo bili vsi presenečeni in sem potem tudi slišal, da so nekateri že štirikrat prišli gledati predstavo, ne, kar je res lep kompliment, no.

KOMERIČKI: Za predstavo in vse, ki v njej delajo, ne.

JEZERNIK: Tako, tako.

KOMERIČKI: Tako nekako na kratko sva zdajle preletela tele letošnje oziroma lanskoletne gledališke uspehe. Zato predlagam, da si pred nadaljevanjem privoščiva še kratek glasbeni predah. Glasbo danes izbiraš ti. Kakšen je tvoj odnos do glasbe in pa kakšno glasbo poslušáš?

JEZERNIK: Ja, zdajle moram priznati, da zadnja dva meseca sem bolj na klasiki in ali umirjenih komadih, tako da trenutno je moj odnos bolj tak, da me sprošča, tako da zvečer pred spanjem in je to to.
(glasba)

KOMERIČKI: Z nami v studiu radia Celje še vedno Nejc Jezernik, mlad nadarjen igralec, član ljubiteljskega gledališkega ansambla Zarja. Nejc, glede na vse uspehe, ne, bi človek težko verjel, da se z igro ukvarjaš še niti ne tri leta.

JEZERNIK: Ja, ja, to, to... Dostikrat, ko ljudem omenim, vidim ta šok v očeh: »Kaj? Kako? Vau.« In... Ampak, ne vem, se mi zdi, da če se v nečem najdeš in če imaš neko spoštovanje do tega in če res si želiš... Mislím, saj pravijo, no, da je veliko talent, ampak jaz se ne bi rad zanašal na ta talent. Jaz bi rad imel neko zaledje. Rad bi vedel, da prav delam. In jaz priznam, da ko sem ugotovil to ljubezen do tega, sem začel ogromno brati Stanislavkega, iz Anglije sem si naročil knjige in sem res začel malo raziskav delati in se začel vpisovati na delavnice in ker sem hotel, v čim krajšem času sem hotel čim bolj zrasti, ne.

KOMERIČKI: Kako pa je sploh prišlo do tega sodelovanja oziroma do tega, da si se pridružil gledališki skupini?

JEZERNIK: V bistvu čisto po naključju. Enkrat je prišel prijatelj v prejšnjo kavarno, kjer sem delal, da bi potrebovali nekje nekoga, da bi stražarja igral. Jaz sem pa vedno bil tak za nove izzive, da bi... Vedno... V bistvu iskal sem še. Zato sem sprejemal vse, kar je prišlo pod roke, in od plezanja do ne vem česa še vse. In, ja, in sem rekel: »Z veseljem bi probal.« In sem šel gor in sem potem tam tekst prebral, sem dobil eno malo večjo vlogo v bistvu in potem od tam sem pa šel k Zarji, kjer sem imel tudi ogromno srečo, da sem, da so glih Trikot postavljali in da so rabili več igralcev in da sem v njihov ansambel prišel. Tam sem tudi Tomaža spoznal, ki me je povabil v Blazinca in zdaj smo tu.

KOMERIČKI: In se je vse lepo zapeljalo, ne.

JEZERNIK: Tako, tako.

KOMERIČKI: Ampak ne samo gledališče, ne. Imel si priložnost preizkusiti se tudi pred filmskimi kamerami in to kar v glavni vlogi. Zdaj pred nekaj tedni smo v Mestnem kinu Metropol že videli ta nov film Zadnji krog, kjer igraš, kot rečeno, glavni lik športnika Marcela. Kako pa je prišlo do tega sodelovanja in pa mogoče ta razlika gledališče – film?

JEZERNIK: Ja, do tega je prišlo kar v istem času kot Trikot in Blazinec. Se mi zdi, da to leto je bilo neverjetno, no. Lani, ne predlani, predlani, ja, ker se je kar vse, vse je šlo kot domine. Tudi za tole avdicijo sem izvedel čisto po naključju. Sodelavec mi je rekel: »Glej, zdaj če te veseli, pojdi probat, saj izgubiti nimaš nič.« In sem res tistega februarja šel probat in sem dobil glavno vlogo. Nisem mogel verjeti in, ja, smo začeli snemati potem poleti. Ja, razlika pa je drug, je drug fokus v filmu, ker na odru imaš vaje, se pripravljáš, pripravljáš in potem ob tisti uri si gor lik in greš dol in je to to. V filmu je pa tako, ne, snema se po vrstnem redu, ne, in je drug fokus. Tudi preden prideš na snemanje, si moraš razdelati, kaj se je prej zgodilo: »Aha, to. Ok. Torej sem tu. Torej to moram zdaj narediti.« Energija tu more biti ista, ne. Ne morem zdaj biti tam vesel, pa potem 3 sekunde kasneje, čeprav se snema en teden kasneje, mora biti ista energija, ne. In se mi zdi, da je ta fokus zanimiv, no, in da je nekaj drugega kot gledališče, čeprav iskreno me gledališče malo bolj privlači.

KOMERIČKI: To večina igralcev pravi, ne glede na to, ali v ljubiteljskih gledališčih ali profesionalnih gledališčih, vsi igralci pravijo nekako: »Ja, oder, gledališče je tisti bolj pristen stik s publiko.« Je to to ali...

JEZERNIK: Ja, se mi kar zdi, da je to to, ker tam, ne znam opisati, ampak čutiš, čutiš to energijo in ti da to veliko nazaj. Res se mi zdi, da je to veliko. Ne znam opisati, ampak čutiš, no.

KOMERIČKI: Kakšen pa je potem občutek recimo, ko pa sebe gledaš na velikem platnu?

JEZERNIK: Ja, to pa... Ja, je bilo... Prvič, no, priznam, da mi je bilo nelagodno, no. Nisem... Ja, nelagodno je bilo, ampak se potem navadiš. Je pa tudi problem, ker samega sebe gledati, pa ker sem zelo, kot sem prej rekel, strog do samega sebe, perfekcionista in ker se je to dve leti nazaj snemalo, bi zdaj šel, bi kaj drugače naredil, ampak potem pa vidiš odzive ljudi in vidiš, da v bistvu, da sem malo mogoče prestrog in da se lahko malo sprostim.

KOMERIČKI: Ne, ker ravno tudi ta je razlika, ne, med gledališčem pa filmom, ne. Gledališče si na odru, sam sebe, ga v akciji ne moreš videti, ne. Medtem ko film ti pa ravno s tem postreže, da ko je zadeva končana, vidiš kaj si ustvaril.

JEZERNIK: Ja, pa... Ne vem, tudi če ne bi... Včasih...

KOMERIČKI: Ampak ker k vsakemu dobremu filmu sodi tudi dobra glasba, si bomo v tem trenutku privoščili še kratek glasbeni predah.

(glasba)

KOMERIČKI: Drage poslušalke, cenjeni poslušalci, še vedno poslušate oddajo Znanci pred mikrofonom in z nami v studiu še vedno tudi Nejc Jezernik. Nejc, na kratko sva že preletela vse te uspehe, ni jih bilo malo, ampak glede na načrte, ki jih imaš v letu 2016 ne želiš počivati na lovoričah, ne. Kaj torej sledi v novem letu?

JEZERNIK: Ja, sledi, v gledališče Zarja delamo Macbetha, pripravljamo, ki je Tomaž Kranjc napisal priredbo. Jaz sem mu malce pomagal in v Hiši kulture pa so me povabili k sodelovanju k njihovi novi predstavi, je pa Živalska farma pod režijo Lukata Marcena.

KOMERIČKI: Lahko o obeh predstavah mogoče še beseda, dve, kakšna bo tvoja vloga, kakšni bodo tvoji liki, mogoče, kaj vse se bo dogajalo na odru? Čisto mičkeno, če nam lahko več razkriješ?

JEZERNIK: Ja, v bistvu, Macbeth, tako kot sem omenil, bo sodobna verzija. Torej, ne bo v verzih, bo govorni jezik. Nanašal se bo na današnje teme in ja, igram pa Macbetha. Tako da ja, zahtevna vloga, ker sem tudi že v originalu zelo spoštoval sploh Shakespearja in sploh Macbetha in če priznam, ko mi je dal to vlogo, sem bil prestrašen, no. Saj sem še zdaj malo, ker se mogoče zavedam, da je res nekak zgodovinska in težka in bi res rad, nebi rad krivico naredil, no. Ampak počasi, počasi se spet nekak gradi, tako kot se je pri Blazincu, tako da ja... Zdaj, Živalska farma pa je v bistvu označena kot pravljica za odrasle, bo pa kar tudi kritika na našo družbo, kaj se dogaja po svetu, sploh s politiko, kako nas v bistvu, malo nam perejo možgane in tako, no. Bom pa tam, bom pa igral celo dve vlogi, ampak ostalo pa naj bo skrivnost.

KOMERIČKI: Ampak menda, ne samo nove predstave, ne, načrt imaš tudi, da opraviš sprejemne izpite na eni izmed gledaliških akademij v tujini...

JEZERNIK: Ja. Lani sem že šel probat na Royal Conservatory of Scotland in sem prišel do drugega kroga, kar je bil ogromen kompliment za mene in se letos ja, spet pripravljam, v bistvu monologe že imam skoraj pripravljene, tako da samo prijavnico še oddam pa bomo videli.

KOMERIČKI: Kdaj bo to?

JEZERNIK: Lani sem takle čas oddal prijavnico in so me aprila povabili na sprejemce. Tako da upam, da bo spet aprila, da dam Macbetha pa Živalsko farmo lepo pod streho in grem v miru gor.

KOMERIČKI: Kaj pa je, recimo, kako pa je kaj z zaslužkom takole v tem ljubiteljskem gledališču. Se da s tem kaj zaslužiti, ali je to res v pravem pomenu ljubiteljsko gledališče, glede na to, da vsi delate na že precej profesionalni ravni?

JEZERNIK: Ja, je kar ljubiteljsko v celi meri, no. Ni zaslužka. Tako da smo res vsi s srcem pri zadevi in se mi zdi, da se tudi občuti kdaj, no.

KOMERIČKI: Kaj pa pri filmu?

JEZERNIK: Pri filmu pa tu, je bil brez proračuna in tudi ni nobenega zaslужka.

KOMERIČKI: Zdaj, glede na to, da načrte, nekako se peljejo v tej igralski smeri, bi si pa verjetno želel nekoč reči evo, to je pa moj poklic...

JEZERNIK: Ja, to pa. To pa moram priznati, da so to res nekak, niso več sanje... v bistvu sem se kar odločil, da tako bo.

KOMERIČKI: Pravilno...

JEZERNIK: ...tudi če bo trajalo ne vem, pet let, sem pripravljen žrtvovati, ker res uživam v tem, no in res se želim en dan zbuditi, pa se lepo pripraviti, zrihtati se in zgrabiti nek tekst in leteti v eno gledališče na vaje, ne. In da vem, da ne rabim iti pol še kelnarit 9 ur, da se preživim.

KOMERIČKI: Tudi potuješ...

JEZERNIK: Ja. Moje najdaljše potovanje za zdaj je bilo pet mesecev, kjer sem delal in živel v Ameriki. Delal sem v Yellowstone National Parku, sem pekel na žaru...

KOMERIČKI: Ta kulinarika, strežba, gostinstvo te nekako skoz spremlja...

JEZERNIK: Ja, ja... In ja, pol sem pa še mesec pa pol sem pa z avtobusom, s prijateljem sva prepotovala 13 zveznih držav, se mi zdi. Tako da je bilo kar zanimivo.

KOMERIČKI: Po Ameriki in pred nadaljevanjem pogovora še zadnji glasbeni premor.

(glasba)

KOMERIČKI: Ponovno pozdravljeni v oddaji Znanci pred mikrofonom. Z nami še vedno nadarjen mlad igralec, ki se že lahko pohvali s številnimi vidnimi in v igralskem svetu zelo cenjenimi priznanji, Nejc Jezernik je z nami. Malce sva že govorila o tvojem potepanju tam preko velike luže... Amerika je znana tudi po tem, da je tam možno uresničiti sanje, da je tam vse mogoče in veliko mladih ljudi, ki so se želeli dokazati v igralskem svetu, tako na odrskih deskah, kot pred filmskimi kamerami je iskalo srečo v Ameriki. Pa tebe tudi v tem smislu mogoče še vleče tja?

JEZERNIK: Ne, definitivno me v tem smislu ne. Ne vem zakaj, ampak zdi se mi tam, da je tako kot si rekla, da je to država priložnosti in vsi grejo tja zaradi tega razloga in se mi zdi da je potem toliko teh ljudi, da vsakem primeru ne prideš zraven in zato imam jaz nek cilj... Pa tudi Anglija, Škotska me privlači zaradi načina igre, ki jo tam učijo. Se mi zdi bolj močna, nekak da ti nekaj več kot ta ameriška in ja, pa tudi moje želje so... Res bi, tudi če bom sprejet, bi rad najprej par let vsaj bil v gledališču, pa mogoče potem šel na kako avdicijo za kak film, ampak to, če ne bo, bom preživel.

KOMERIČKI: Se pravi, bolj evropski prostor, ta evropski gledališki svet...

JEZERNIK: Ja, tako.

KOMERIČKI: ...in tudi verjetno filmski, ker sta precej različna od tega ameriškega, hollywoodskega sveta.

JEZERNIK: Ja, tako, tako, tako.

KOMERIČKI: Kaj pa recimo, ko si greš ogledat kakšno predstavo, vem da spremljaš zelo podrobno vse vaše predstave in kolege, ampak tako, drugih gledališč, kaj si recimo rad ogledaš? Kaj si nazadnje gledal?

JEZERNIK: Nazadnje sem tle v Celjskem, sem gledal Nostalgično komedijo in me je zelo presenetila na zelo pozitiven način, tako da ja. Zdaj pa naslednja je pa v Ljubljani, bi rad videl Ponorelo lokomotivo. Tako da v bistvu žanri, so kar ja, nimam žanra določenega...

KOMERIČKI: Kaj pa film?

JEZERNIK: Film pa, zdajle nazadnje sem glih včeraj sem gledal Star Wars, ta nov, ja.

KOMERIČKI: In?

JEZERNIK: Kot fan sem bil zelo navdušen, so lepo začeli novo...

KOMERIČKI: Je to to?

JEZERNIK: Je, to to, ja.

KOMERIČKI: In kaj sicer Nejc počne, kadar pa ne igra? Kadar ne študira novih likov, pa kadar ne kelnari?

JEZERNIK: Takrat pa zelo rad grem sam na kavo nekam in vzamem kako dobro knjigo in berem. Pa, če je pa, mislim, čez poletje pa zelo rad grem na Celjsko, ali pa v bistvu kar koli aktivnega, kar že zdajle par mesecev nisem delal, ker je malo premrzlo.

KOMERIČKI: Pa malo premalo časa, ob vseh obveznostih verjetno tudi, ne?

JEZERNIK: Tudi to, ja.

KOMERIČKI: Omenila sva že, ja, kelnarjenje, strežba... Delaš v eni od celjskih kavarn, pa ne bova zdaj točno povedala, ne, ampak vsi vemo, iz naše hiše radi zahajamo tja po kavo, tako da iz prve roke, super kavo delajo fantje tam. Nisi pa edini gledališčnik, ne, v tej kavarni. Kar trije ste. Kaj to pomeni, da znate, ne vem, gledališčniki najboljšo kavo skuhati?

JEZERNIK: Ne, ne vem, to je bilo po naključju. Jaz sem prvi tam delal in potem smo potrebovali nove in sem omenil soigralcem, pa sta rekla, ja, bova prišla na razgovor. In sta se najboljšo obnesla in zdaj pa, tudi se še kar zelo dobro izkazujeta in gre naprej zgodba.

KOMERIČKI: In je to še ena od vaših mnogih vlog, ki jih igrate...

JEZERNIK: Tako, tako.

KOMERIČKI: Pa se potem tudi doma s takim nasmehom in žarom vrtiš, ne vem, po kuhinji, pa koga postrežeš ali pa kaj?

Država: Slovenija

Nedelja

Doseg: 23.000

Kazalo

Trajanje: 42:00

5 / 5

JEZERNIK: Doma bolj ali manj sebe strežem, ker smo doma vsi tako leteči, da se bolj ali manj ne vidimo. Ampak ja, zdaj sem začel tudi malo kuhati in skačem z veseljem okrog in berem zraven naslednji recept in naslednjo sestavino...

KOMERIČKI: Aha, torej, kulinarika te je... Ker zdajle je pri nas to relativno popularno, ta kulinarčni svet tudi na malo višji nivo stopa. Te je malo potegnila ta kulinarika?

JEZERNIK: Ja, jaz sem zdaj čisto po naključju sem Gordon Ramseyja malo odkril in imam zdaj njegovo knjigo kuharsko doma in malo eksperimentiram, no. In ni, ni švoh.

KOMERIČKI: In kaj je do zdaj najboljše uspelo?

JEZERNIK: Do zdaj v bistvu ker sem samo dva tedna nazaj začel je samo ena jed uspela in to je svinjski kotlet s papriko in čebulo na nek poseben način. Zgleda zakomplicirano, ampak ni. Ampak jaz se delam da je, ker zgleda tak.

KOMERIČKI: Super, super, super. Kaj pa te praznične pojedine pa prazniki? Za to tudi sam poskrbiš ali se pustiš postrežti?

JEZERNIK: To se pa pustim postrežti, ja.

KOMERIČKI: Pametno. No, ko sva ravno še pri teh praznikih, december je za nami, piše se novo leto. Kaj je tebi ljubše, dogodkov poln in veseljačenja poln december, ali umirjen, rahlo zaspan januar?

JEZERNIK: Kar umirjen, rahlo zaspan januar, zato ker ta neomenjena kavarnica je v centru mesta in cel december tam delati te kar malo, se ga nasitiš, no. In zato mi je januar kar ljubši.

KOMERIČKI: Ne glede na želje smo zakorakali v novo leto in pred nami je nepopisan papir, ki čaka, da nanj narišemo nove uspehe. Nejc Jezernik, hvala za obisk v studiu, hvala za klepet, tokrat brez kave, prihodnjič ob kavi.

JEZERNIK: Hvala za povabilo.